

Ели Грийн с един от най-редовните посетители на Библиейския семинар.

Продължава от стр.3

Беше на десет години. Една вечер, когато отправих апел за предаване на Исус, тя излезе напред. После каза на пастора: „Искам мисис Ели да ме кръсти преди операцията.“ Баща ѝ и майка ѝ прецениха, че не се знаеше какъв щеше да бъде резултатът от това тежко изпитание, и казаха: „Макар че е на 10 години, нека го направи.“ Пасторът разреши, защото тя искаше точно мен, пък и аз съм старейшина и имам това право. В Централна Америка никога не се беше случвало жена да кръщава. В църквата имаше една малка дама, която беше на почти 80 години. Когато разбра какво ставаше, изтича по пътеката към пастора и, докато се преобличах, за да вляза във водата, каза: „Искам да кръсти и мен.“ Тя е преживяла нещо много тежко, когато е била дете в църквата, с църковен служител. Не знам нищо за това. Не се беше омъжвала и беше казала, че никога, никога няма да позволи мъж да я кръсти. Когато аз дойдох, пасторът прояви разбиране в ситуацията. Тя пристъпи към водата и каза: „Слава на Бога! Мислех си, че ще умра некръстена. А сега мога да приключа живота си щастливо.“ Така че Бог ни използва, за да посрещне нуждите на хората, за които не сме и сънували.

Надявам се това интервю да помогне на някои от жените тук да пристъпят към проповядването. Искам обаче да насърча не само тях, но и всички миряни, и старейшините, и дяконите. Ако петима души от всяка църква вземат участие в евангелизационна кампания и кръщават по един човек, представете си какво ще стане в България много скоро. Почти всички в Кения, Африка, са адвентисти от седмия ден.

Елън Уайт казва в книгата „Евангелизъм“: „Множество ще приемат вярата и ще се присъединят към армиите на Бога. Това ще бъде... последната работа на земята.“ Така че ние можем да очакваме 2 000 кръщения на ден точно преди идването на Исус. Ето защо мисля, че Той идва скоро. Защото виж-

дам това да става. Точно преди този момент ще има съживление. И всеки - искам да подчертая това - всеки може да отиде да проповядва. Всеки един. Ние дадохме на моя пастор, на този на Перник и на този на ромите CD ROM с всички проповеди и всички слайдове, с които разполагаме, така че те да могат сами да правят евангелизации. И това е на разположение на всеки, който иска да проповядва, и на всеки проповедник. Никога не трябва да се задоволяваме с 30 или 50 кръщения на 5 години. Нуждаем се от 50 кръщения на месец.

Последният знак преди Исусовото идване е, че Евангелието ще се разпространи по целия свят. И ви казвам, че това е, което става - чрез телевизията, чрез Интернет, чрез глобалната евангелизация и преводите на Библията. В сърцето на Африка, където не можем да намерим нищо за пиене, имаше Интернет клуб!... Така че Евангелието се разпространява. Точно както Господ го е казал.

Срещнахте ли някакви проблеми в работата си в България?

- Да. Някои твърдят: „Не можете да кръщавате хора въз основа на емоциите им. Трябва да ги изчакате 6 месеца или година, да ги обучавате и тогава да ги кръщавате.“ Но любовта е емоция. Преди да дойдете при Исус, вие сте Го обикнали. И ако не сте Го обикнали, няма да останете при Него. За мен е без значение колко интелигентен е човек и на колко неща пасторът може да го научи за една година. Докато той преживява любовта си към Исус като по-силна от любовта към комфорта, към удобството, парите или каквото и да е - това е, което го задържа в църквата. И то е емоция.

Когато бях в Африка, част от групата на дошли-

те да проповядват беше от Германия. Във Филипините имаше хора от Англия и Франция, които бяха част от екипа. И се надявам, че ще има хора и от България, които ще отидат и ще проповядват в друга държава. Защото така ще натрупат опит с това, което Святият Дух върши чрез хората.

Елън Уайт пише, че Бог ще използва прости средства, за да завърши работата Си на земята. Какво може да бъде просто от това - миряните да отидат и да проповядват? И то е, което става. Това е възбуждане. То те променя. Нещата, които си смятал, че са важни, вече не са такива. Само едно е важното - познават ли хората Исус и ще бъдат ли в небето. А ние сядаме и си мислим: „Трябва да се проповядва. Нека проповедникът го направи!“ Но това не е, което казват Библията и Елън Уайт.

Ако трябва да обобщите опита си като евангелизатор, какво

бихте казали на онези християни, които все още го нямат?

- Ние имаме една цел в този живот и това е да спасяваме души за Божието царство. Точка. Нищо не е толкова важно, колкото спасението на душата на някого. Нищо не трябва да застава на пътя ни към тази цел - политика, чувства, умора... Всичко друго трябва да оставим настрана. Всичко друго е второстепенно. Единственото, което има значение на този свят, е аз самият да бъда на небето - и всеки, с когото се срещам. Ето какво имаше предвид Робърт Фолкенберг. Ето на какво беше

конференция да му изпратят всичко необходимо. Нейт реши да се отзове на нуждата. Той всъщност не беше готов да проповядва. Идваше да пее. А събра 28 карти, чрез които хората бяха изразили желанието си за кръщение, при членство 15 човека! Четиридесет и няколко човека бяха дошли на последната вечер. И той беше толкова развълнуван. Вчера ми сподели: „Вече планирам следващото си пътуване.“ Отговорих му: „Сега вече знаеш защо всяка година ходя някъде.“ Бог е искал Нейт да проповядва. А когато напускахме САЩ, ние не го знаехме. Рад-

те в дома ви, докато стъпи на собствените си крака. Това е, което трябва да направите и в своите църкви, когато кръщавате нови хора.“ Такова беше най-голямото благословение и в моята църква в Шарлот, защото ние „отглеждаме“ хората. Българите може би биха били шокирани от неща, извършени от някои от новите, въпреки които ние не ги изключихме. Срещвахме се с тях, обичахме ги, плакахме с тях, молихме се с тях - и те все още са в църквата. В някои страни изглежда съществува манталитет, според който ако църковният член извърши нещо лошо, бива изключен. Исус не отстрани дори Юда, макар че знаеше какъв е. Трябва да се грижим за новите хора. Да се събираме около тях. Това не е работа на пасторите, а на членовете. И когато го правите, ще видите църквата ви да израства.

Апелът Ви към младите в българската църква?

- Младите хора са църквата. Възрастните са имали своето време. Живели са за Бога, но битката им е почти приключила. И ако младите не излязат напред, какво ще се случи с църквата и със самите тях? Ние се нуждаем от енергията и посвещението им. Църквата на адвентистите беше основана от тийнейджъри. Елън Уайт е била на 17 години, Уилям Милър - на 18. А когато е бил на около 20 години, Джеймс Уайт е кръстил над 1000 души в църквата. Младите са склонни да си мислят: „Ще служа на Бога, когато стана по-възрастен.“ Но Бог иска да му служат в своята младост. Той има нужда от тях и те трябва да Му отговорят, защото идва скоро.

Благодаря Ви! Пожелавам Ви нови благословения в борбата Ви за спасението на хората!

- Благодаря Ви и аз!
Разговора води Людмила Младенова

ЕЛИ ГРИЙН - ЖЕНА ЕВАНГЕЛИЗАТОР. ЗАЩО НЕ?

посветена НЕТ 2004 - трябваше миряните да предадат вестта на другите. В противен случай няма да завършим Божието дело. Когато направите първите си стъпки, няма да бъдете свършени. Ще допуснете и грешки. И какво от това? Учениците на Исус извършиха големи грешки.

Тук с мен дойде от САЩ един човек - Нейт Фортуната. Той е испанец. Не дойде, за да проповядва. Дойде, за да пее на вечерите ми. Нейт е от моята църква. Когато аз проповядвам в Шарлот, винаги той пее. Има прекрасен глас. Помолих го да дойде с мен в България. Той изяви желание и, след като помисли известно време, през следващата събота ми даде положителен отговор. Помислих си: „Слава Богу!“ Но тук се оказа, че имаше нужда от още един говорител. Предложих на Нейт: „Защо не проповядваш ти?“ И Дон Фолкенберг добави, че щеше да съобщи на Генералната

вам се и че той не пъ. Защото аз пък си имах ромския хор. Бог знае всичко, което ние не знаем. Просто трябва да Му имаме доверие. И Той ще ни използва. Някой, ... мисля, че това беше пастор Марк Финли, казваше: „Бог няма нужда от способностите ни; Той има нужда от това, да сме Му на разположение.“ Трябва да сме Му на разположение. Той ще ни даде способности. Вярвам в това.

Вашите пожелания към църквата ни?

- Не пасторът е този, тойто трябва да „отглежда“ новодошлите, а църковните членове. Не клокарствайте по техен адрес. Не говорете лошо за тях. Те са новородени бебета в Бога. Казах това на църквата, преди да си тръгна. И им казах също: „Много от вас са майки. Когато малкото бебе падне, вие не го изхвърляте от къщи. Изправяте го и му казвате: „Не прави повече така!“ Прегръщате го и го обичате. И бебето рас-

ТЕСТ ЗА НАШАТА ИДЕНТИЧНОСТ

Продължава от стр.1

Оказа се, че повечето от хората, които посещаваха нашите евангелизационни беседи, не бяха дошли в отговор на случайно попаднали им рекламни покани и брошури, а като резултат от лични познания и контакти.

4.Тази кампания беше замислена като „жетве-на“, но поради погрешната ни подготовка и стереотипите, с които сме се срастнали, се оказа отново „сеитбена“.

Ние хвърлихме много усилия в техническата подготовка на зали и екипи за обслужване

на евангелизационните събрания, а пропуснахме или не успяхме правилно да оценим важната роля на предварителната лична работа и благословеното влияние на малките групи. Нужно е да признаем, че църквите, които поставиха ударението върху своята активност, през втората част имаха по-добри резултати.

5. Ясно пролича, че се нуждаем от по-добра концепция за това, как да работим с хората след евангелизационния период.

Тук предстоят разисквания относно нашата стратегия за работа с хората, проявили интерес към евангелските истини.

Старите схеми за работа с тези хора трябва да бъдат освежени и допълнени с нови форми. Убеден съм, че сега е времето да си припомним Исусовите думи, че добрият домоуправител изважда „стари“ и „нови“ неща.

Докато сме насрещ просто да не позволим посегателства върху принципите на вярата, ще бъдем виновни пред членовете и пред Бога, ако сме небрежни в търсенето и използването на нови начини и средства за достигане на нуждаещите се от спасение.

В това отношение добре се вписах в жетвената кампания, а и преди нея здравно-меди-

цинските семинари, хоровите изпълнения и участието и работата с децата.

Призовавам всички църковни членове, проповедници и пастори да искаме от Бога в молитва мъдрост за съставяне на добри планове за работа във времето, което небето ни подарява като благодат за проповядване. Сега е часът да се отървем от вината на неизпълнения дълг към нашия ближн. Сега е време за ходене с вяра. Колко насърчителни са думите на нашия Спасител: „И каквото и да поискате в Мое име, ще го получите.“